

Z E S P Ó Ł
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
KW PZPR
W BIAŁEJ
PODLASKIEJ

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 17

Do użytku wewnętrznego

W dniu 30 czerwca br. odbyło się posiedzenie Egzekutywy KW PZPR w Białej Podlaskiej. Dokonano na nim oceny trybu i skuteczności załatwiania skarg i wniosków zgłaszanych do Komitetu Wojewódzkiego PZPR oraz przebiegu narad partyjno-służbowych w jednostkach administracji terenowej, przyjęto informację z oceny pracy radnych- członków PZPR, z pracy komisji problemowych KW PZPR, a także ocenę procesu oczyszczania szeregów wojewódzkiej organizacji partyjnej.

Omawiano również sprawy organizacyjne.

Poniżej zamieszczamy artykuł związany z zagadnieniem oczyszczania szeregów partyjnych, nawiązujący w drugiej części do oceny złożonej na posiedzeniu Egzekutywy KW PZPR, a na dalszych stronach skrót oceny załatwiania skarg, a także wnioski Egzekutywy w obu sprawach.

"Organizacje partyjne muszą zwrócić szczególną uwagę na kształtowanie składu osobowego partii i jakości jej szeregów... Proces oczyszczania szeregów partyjnych musi mieć charakter stały i konsekwentny". /Uchwała IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR/

Jednym z najistotniejszych warunków skuteczności działania partii marksistowsko-leninowskiej, jej zdolności do przewodzenia w budownictwie socjalistycznym jest jakość jej szeregów. Przewodząc w budowie socjalizmu w niezwykle trudnych warunkach wewnętrznych i międzynarodowych PZPR musi być partią prawdziwie awangardową, musi skupiać lu-

dzi żarliwych ideowo, świadomych, oddanych sprawie socjalizmu, zahartowanych w walce, odważnych, a zarazem prawych, skromnych, uczciwych, moralnych. Partia powinna skupiać ludzi nie słowem, lecz postawą i czynem legitymujących jej przewodnią rolę.

Ludzi nieuczciwych, karierowiczów, dwulicowców, dbających dalszy na str. 2/

cych jedynie o własny interes-
powinna usuwać ze swoich szere-
gów. Rozstawać się też po-
winna z ludźmi biernymi, chwie-
lnymi należącymi do partii
jedynie formalnie. Inaczej
mówiąc, nie może być w partii
miejsca dla tych, co w słowie
lub czynie sprzeniewierzają
się ideałom i zasadom naszej
partii, nie realizują jej
uchwał lub przeciwstawiają
się im.

x x x

Oceniając postawę członka
partii na plan pierwszy zaw-
sze wysuwaliśmy jego ideo-
wość, pryncypialność, wierność
ideałom socjalistycznym, kla-
sie robotniczej, patriotyzm i
internacjonalizm. Są to oczy-
wiście wartości najwyższe, choć
powiedzmy sobie szczerze-
nie zawsze przystające do każdego
członka partii. Czy słusznie
więc szafowaliśmy nimi bez
głębszego nieraz zastanowienia?
W ostatnim dziesięcioleciu
nastąpiło w partii największe
spustoszenie ideowe i moralne
w wyniku rozmijania się wznio-
słych haseł i ocen z bardzo
niedobrą praktyką.

Szczególnie wrażliwe na to
jest młode pokolenie, które z
wielkim krytycyzmem przygląda
się każdemu, o kim mówi się,
że jest to porządny członek pa-
rtii, jej aktywista, działacz.
Dla przeciętnego człowieka

członek partii, powinien być
przede wszystkim człowiekiem
uczciwym i moralnym. Jeżeli jest
nim, to również i większość z
tych najwyższych wartości przy-
staje do jego ocen.

To wszystko, co wyżej po-
wiedzieliśmy, nie znaczy oczywi-
ście, że możemy rozluźniać
kryteria przynależności do pa-
rtii. Wprost przeciwnie-musimy
tak pracować, by zbliżyć nasze
postawy do zarysowanego powy-
żej ideału, musimy zadbać, by
członek partii wyróżniał się
w swoim środowisku postawą
moralną, pracą zawodową, za-
angażowaniem w realizację po-
lityki partii i zjednywaniem
dla niej bezpartyjnych. Powi-
nniśmy przy tym dbać, by wznio-
słe hasła pokrywały się z czy-
nami, by nie dopuszczać do
rozmijania się słów, wzorców z
praktyką. Wymaga to m.in. czę-
stego analizowania postaw
członków partii i podejmowanie
w oparciu o te analizy odpowiad-
nych działań. I to nie tylko
na szczeblu instancji partyj-
nych, czy komisji kontroli
partyjnych, ale przede wszyst-
kim w POP, bo one przecież
najmocniej decydują o jakości
szeregów partyjnych.

x x x

Jesteśmy obecnie jakby po-
presję opinii publicznej. Wier-
le nie jest tak dobrze, by mo-
żna było już dzisiaj z pożytkiem
przekonaniom powiedzieć, że

nie ma już gruntu, na którym mogą wyrastać postawy cechujące się odstępstwem od pryncypiów, Mimo przeżywanych trudności gospodarczych, a może właśnie ze względu na te trudności i ich skutki, nadal żyje swoim życiem drobnomieszczańskie hasło:

"bogaćmy się, ile się da".
I związane z tym twierdzenie, że na pomyslność społeczeństwa automatycznie niejako składa się pomyslność jednostek, a "im kto wyżej u władzy, tym więcej może urwać".

Oto dlaczego, najwięcej odeszło z partii robotników, dla których sprawy są o wiele bardziej proste, niż dla karierowiczów i dwulicowców, dla których legitymacja partyjna nie jest wątpliwej wartości dokumentem, gdyż z jej właśnie pomocą mogą realizować swoje własne interesy. A więc nie rzucają jej ci, którzy dawno powinni byli, albo sami wyjść z partii, albo zostać z niej skreśleni. Jeżeli popatrzymy na historię KPIR, to zobaczymy, że nie przypadkowo za życia Lenina były aż trzy czystki w partii. Partia, która sprawuje władzę w społeczeństwie musi stale dbać o uczciwość i moralność, o ideowość i bezinteresowność swoich członków, swojego aktywność tym bardziej. Stąd i w naszej partii powraca ciągle temat weryfikacji składu partii.

x x x

W całokształcie działań po IX Zjeździe PZPR w pracy partyjnej wiele uwagi poświęcono oczyszczaniu szeregów partyjnych. Problem ten został potraktowany jako ważny element organizacyjnego umocnienia partii, przywrócenia dyscypliny wewnątrzpartyjnej, podniesienia jakości i zwartości szeregów partyjnych. Proces ten stał się ważnym etapem na drodze odbudowy wiarygodności działań partii oraz przywracania leninowskich norm życia partyjnego. VII Plenum KC PZPR stwierdziło, że warunkiem siły i skuteczności działania partii jest czystość jej szeregów, jedność ideologiczna, polityczna i organizacyjna. Procesowi oczyszczania szeregów partyjnych wiele miejsca w ostatnim okresie poświęciły organizacje i instancje partyjne w województwie.

W materiale pomocniczym przedstawionym pod obrady Egzekutywy KW w dniu 30 czerwca br. stwierdzono m.in., że proces liczbowego zmniejszania się wojewódzkiej organizacji partyjnej rozpoczął się w III kwartale 1980 r. a jego przebieg uzależniony był od rozwoju sytuacji społeczno-

politycznej w kraju i działań podejmowanych przez instancje i organizacje partyjne. Rozwój napięć społecznych powodowany narastającą falą strajków /styczeń-marzec 1981r./ oraz agresywnym stanowiskiem kierownictwa "Solidarności" /III kwartał 81r./ powodował wśród wielu członków partii obawę przed represjami. U wielu ludzi nastąpiła niewiara w skuteczność działań podejmowanych przez partię i rząd. Atmosfera w kraju wywarła głęboki wpływ na działalność organizacji partyjnych. Z przeprowadzonych badań wynika, że wiele POP zebrania odbyło sporadycznie, a ich oddziaływanie na członków partii było znikome.

Działania instancji i organizacji partyjnych zmierzające do kształtowania postaw członków partii poprzez stawianie wymogu samookreślenia się każdego członka partii podczas rozmów indywidualnych, żądanie ścisłego przestrzegania statutu lub rezygnacji z niektórych niezgodnych ze statutem poglądów, powodowały odejście dużej części towarzyszy. Wszystko to w konsekwencji prowadziło do rezygnacji z przynależności, względnie pozbawienia przez POP prawa członkostwa. du-

żej części członków partii.

W wyniku procesu oczyszczania szeregów partyjnych stan ilościowy wojewódzkiej organizacji partyjnej zmniejszył się do liczby 15,8 tys. członków i kandydatów. Ze składu organizacji odeszli towarzysze mało aktywni, bierni, chwiejni, dwulicowi lub ci, którzy do partii należeć nie chcieli. Jednak, jak wynika z przeprowadzonych badań, istnieje obawa, że proces ten nie przyniósł we wszystkich POP oczekiwanego rezultatu. Konieczna jest dalsza konsekwentna praca nad jakością szeregów partyjnych oraz praca ideowo-wychowawcza ze wszystkimi członkami, którzy pozostali.

Badania wykazały, że proces oczyszczania szeregów partyjnych, a z tym związane zmniejszenie się stanu ilościowego partii, w większości instancji partyjnych był nieodzowny. Te instancje, w których ilość skreślonych w początkowym okresie była niewielka, problemowi temu w swej pracy poświęciły niewystarczającą uwagę. Badania wykazały także, że ilość skreślonych nie może jednak świadczyć o ocenie jakości szeregów. W instancjach, w których trzon POP stanowią doświadczeni i w pełni ideowi członkowie

partii, nie stwierdzono potrzeby skreśleń na szerszą skalę.

Zmniejszenie się stanu liczbowego wojewódzkiej organizacji partyjnej spowodowane było w zdecydowanej większości prowadzoną pracą przez instancje i organizacje partyjne zmierzającą do oczyszczania szeregów partyjnych oraz dość powszechnie występującym w tym okresie zjawiskiem składania legitymacji partyjnych, jak również porządkowaniem ewidencji partyjnej w okresie stanu wojennego.

Na zmiany w stanie liczebnym wojewódzkiej organizacji partyjnej złożyły się w zdecydowanej mierze skreślenia z listy członków i kandydatów PZPR. Organizacje partyjne najczęściej skreślały towarzyszy, którzy wstąpili do partii w latach 70-tych /ponad połowa ogólnej liczby skreślonych /

Powody skreśleń podawane przez organizacje i instancje partyjne ująć można w następujące grupy:

- za brak zainteresowania życiem partii i zaniedbywanie obowiązków partyjnych- 31,1% skreślonych,
- wystąpienie z partii na własną prośbę- 53,3 % skreślonych,
- odeszli z organizacji partyjnej nie pobierając przenie-

sień, względnie wzięli przeniesienia ale nie zgłosili się do innej organizacji- 13,7% skreślonych,

- inne powody- 1,9% skreślonych.

Ponad 1/4 skreślonych stanowią kandydaci PZPR.

Tak duży odsetek kandydatów wśród ogółu skreślonych świadczy o tym, że organizacje partyjne przyjmując w swe szeregi kandydata nie zawsze przykładają odpowiednią wagę do dogłębnego poznania kandydata. Wśród skreślonych kandydatów większość to ci, którzy przy zmianie miejsca zamieszkania czy pracy nie pobrali przeniesień. Innym problemem często występującym jest bardzo słaba praca organizacji i instancji partyjnych z kandydatami, co w konsekwencji powodowało bierność kandydata, a następnie /w wielu przypadkach/ niewyrażanie zgody na przeniesienie go w poczet stałych członków.

W analizowanym okresie wydano z partii ogółem 68 osób. Najczęstszymi przyczynami podjęcia decyzji o wydaleniu w analizowanym okresie było:

- przekroczenie statutowych norm moralnych,
- nierealizowanie uchwał i poleceń partyjnych,
- w części też nadużywanie władzy, wykorzystanie stanowiska służbowego.

Rozwój sytuacji społeczno-politycznej w kraju miał istotny wpływ na zachowanie się członków partii i ich stosunek do przynależności do partii. Utrata autorytetu przez partię oraz eskalacja napięć społecznych powodowały wśród wielu towarzyszy rezygnację z dalszej przynależności. Objawiało się to najczęściej poprzez składanie legitymacji partyjnych.

Proces składania legitymacji w większym zakresie rozpoczął się we wrześniu 1980r. Najmocniej uwidocznił się w miesiącach luty-marzec, kwiecień - maj ubiegłego roku oraz w styczniu i lutym 1982r. W miesiącach tych składano średnio po 200 legitymacji. Wiązało się to z tym, że w kwietniu 1981 r. odbywały się zebrania sprawozdawczo-wyborcze oraz instancje i organizacje partyjne prowadziły indywidualne rozmowy z członkami, których celem było samookreślenie się członków partii. W wyniku tych rozmów część członków PZPR nie wyraziło chęci dalszej przynależności do partii i złożyło oświadczenia wraz z legitymacjami. Podobnie argumentować należy dużą ilość złożonych legitymacji w pierwszych miesiącach stanu wojennego.

W analizowanym okresie przyjęto w poczet kandydatów 200 towarzyszy, w tym:

- robotników - 74
- chłopów - 60

W okresie stanu wojennego w szeregi partii wstąpiło 17 towarzyszy. Najwięcej przyjęć w szeregi PZPR dokonano w KM Biała Podlaska /46/, KM Radzyń Podlaski /19/.

x x x

W wyniku dokonanej oceny przebiegu oczyszczania szeregów partyjnych Egzekutywa KW PZPR przyjęła następujące wnioski:

1. Zobowiązuje się wszystkie instancje, aby do 31.07.82 zakończyły porządkowanie ewidencji w swoich POP doprowadzając do wyjaśnienia i podjęcia uchwał w sprawach skreśleń, wydaleń, przeniesień kandydatów w poczet stałych członków, zebrania wyjaśnień w stosunku do towarzyszy, którzy wybyli z danego terenu bez pobrania przeniesienia, podjęcia decyzji w stosunku do towarzyszy, którzy w latach ubiegłych otrzymali kary partyjne.
2. Instancje stopnia podstawowego dokonają analizy i oceny przebiegu procesu oczyszczania szeregów

- partyjnych na swoim terenie. Wnioski z tych ocen wpłynąć powinny na poprawę jakości szeregów partyjnych oraz dbałość o kształtowanie postaw członków partii.
3. Instancje stopnia podstawowego dokonają analizy rozmieszczenia sił partii, w wyniku której przyjmą programy pracy organizacyjnej w zakresie rozszerzenia oddziaływania partyjnego na środowisko i wśród członków partii.
  4. Dogłębnego przemyślenia wymaga praca nad rozbudową szeregów partyjnych. Instancje i organizacje partyjne winny podjąć pracę z osobami, które swoją postawą zasługują na proponowanie im wstąpienia w szeregi partii. Przy przyjmowaniu kandydatów należy zwrócić większą uwagę na ich postawę oraz zwiększenie odpowiedzialności rekomendujących za osoby powierzone w szeregi PZPR.
  5. Doskonalenia wymaga praca z kandydatami PZPR. W tym celu Wydział Ideologiczny KW oraz instancje partyjne przyjmą koncepcję pracy szkoleniowo-wychowawczej z kandydatami w obecnych warunkach.
  6. Przeprowadzone badania wykazały, że te podstawowe organizacje partyjne są prężne, a członkowie partii cieszą się autorytetem, w których praca partyjna prowadzona jest systematycznie, a zebrania partyjne są dobrze przygotowane. Dlatego też zobowiązuje się I Sekretarzy instancji stopnia podstawowego do poświęcania większej uwagi na pracę organizacji partyjnych. W tym celu należy m.in. przeanalizować działalność aktywu odpowiedzialnego za pracę POP, nasilić pracę z I Sekretarzami POP oraz zwiększyć indywidualny kontakt z członkami partii.

ZWIĘKSZAĆ SKUTECZNOŚĆ ZAKŁADANIA SKARG

Tak najogólniej można by sformułować myśl przewodnią tej części obrad Egzekutywy KW PZPR, w której oceniono tryb i skuteczność zakładania skarg.

W materiale stanowiącym podstawę do dyskusji czytamy m.in.:

Uchwała VII Plenum KC wysoką rangę nadała sprawom

prawidłowego i wnikliwego badania i załatwiania spraw nurtujących ludzi pracy. Listy obywateli jakie napływają do instancji partyjnych i administracji państwowej są poważnym źródłem informacji o bolączkach i nastrojach ludności. Często odzwierciedlają one pewne układy, jakie panują między urzędem a obywatelem, między dyrekcją a załogą, które mają jednocześnie wydzźwięk w kształtowaniu się stosunków międzyludzkich w poszczególnych środowiskach. Sygnały otrzymywane od społeczeństwa w dużej mierze ukazują niedomagania w pracy instytucji, urzędów i przedsiębiorstw, a także słabości w funkcjonowaniu organów władzy oraz w działalności instancji partyjnych i organizacji. W okresie 5-ciu miesięcy br. nastąpił wzrost liczby listów wpływających do KW o 56% w porównaniu do analogicznego okresu roku ubiegłego. Ogółem wpłynęło 302 sprawy, z tego bezpośrednio do I Sekretarza KW obywatele skierowali 152 skargi i listy. Ważniejsze z nich badane są przez pracowników politycznych KW, którzy swoje uwagi i wnioski przedkładają I Sekretarzowi KW PZPR.

Skargi natomiast wpływające do poszczególnych wydziałów

KW są badane przez ich pracowników bądź przesyłane w/g właściwości do kompetentnych czynników.

Najwięcej skarg wpłynęło do Referatu Listów i Inspekcji /150/- z tej liczby 115 dotyczyło spraw rolnych związanych z podziałem maszyn rolniczych, materiałów budowlanych, spraw związanych z wymiarem podatków, scalaniem, klasyfikacją, a 32 skargi dotyczyły spraw mieszkaniowych i stosunków międzyludzkich. Do Wydziału Społeczno-Rolnego na przestrzeni 5-ciu miesięcy br. wpłynęło 50 skarg, które dotyczyły pracy urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

Realizacja skarg które wpłynęły do KW PZPR na przestrzeni 5 miesięcy br. przedstawia się następująco:

-pozytywnie załatwionych zostało	- 40
-negatywnie	- 46
-wyjaśniająco	-118

Wśród 204 załatwionych skarg 100 było zasadnych, a 104 bezzasadnych.

Słabością w naszej działalności jest wciąż to, że wyniki badań skarg i listów ludności zbyt rzadko są stawiane na zebraniach POP w środowiskach, w których skargi te występują, celem dociekania źródeł ich powstawania.

Do Komitetów Gminnych, Miejskich i Miejsko-Gminnych na przestrzeni 4-ech miesięcy bieżącego roku wpłynęło 45 skarg indywidualnych, przyjęto 1950 interesantów. Podobnie jak i w Komitecie Wojewódzkim problematyka ta dotyczy spraw związanych:

- z pracą urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo,
- z rolnictwem indywidualnym, w zakresie klasyfikacji, scaleń, spraw własnościowych,
- z zaopatrzeniem wsi w maszyny, narzędzia, nawozy, opał i pasze.

Działalność Komitetów

Miejskich/Gminnych na odcinku usprawniania pracy instancji i organizacji partyjnych przy rozpatrywaniu i załatwianiu listów, skarg i wniosków ludności uległa znacznej poprawie w stosunku do lat poprzednich.

O ile na ogół prawidłowo już załatwiane są sprawy jednostkowe, to znaczy skargi wpływające, to działanie dla ujawnienia przyczyn rodzących skargi często nie może być uznane za dostateczne. Ciągłe jeszcze większość POP za mało zajmuje się przyczynami rodzącymi skargi i niezadowolenie.

Poważnym źródłem informacji o bolączkach i nastrojach ludności oraz o występujących nieprawidłowościach w ogniwach gospodarki i funkcjonowaniu

administracji są przyjęcia interesantów w pokoju przyjęć Komitetu Wojewódzkiego PZPR.

Do końca maja 1982 roku do KW PZPR zgłosiło się 366 interesantów, natomiast w 1981 r. w analogicznym okresie - 241./ wzrost o 52 % /

Sprawy, z którymi osobście zwracają się obywatele do KW PZPR w większości dotyczą ich indywidualnych kłopotów.

Przedstawiając swoje problemy informują równocześnie o nieprawidłowościach w zakładach pracy, urzędach i instytucjach na które się skarżą.

W układzie problemowym w omawianym okresie najwięcej obywateli zgłosiło się w sprawach rolnych - 256/70%/. Najczęściej narzekali oni na nieprawidłowy rozdział deficytowych maszyn i ciągników rolniczych. Bolączką wsi są również braki w zaopatrzeniu w nawozy mineralne, materiały budowlane, części zamienne do maszyn rolniczych. Nadal częstym powodem interwencji w KW jest niedostateczne wyjaśnienie zainteresowanym powodów wydania negatywnej decyzji oraz braku kultury w załatwianiu ich spraw przez organa administracyjne.

Kierownictwo KW przywiązuje dużą wagę do sposobu załatwiania skarg i wniosków

kierowanych przez obywateli do Urzędów Gmin, zwracając szczególną uwagę na kształtowanie się stosunków na płaszczyźnie urząd-obywatel. W dokumentach partyjnych wskazuje się na potrzebę bardziej wnikliwego podejścia do tego zagadnienia przez Urzędy Gmin, bowiem ponad 70% skarg wpływających do KW dotyczy problematyki badanej w kwestii administracji państwowej szczególnie podstawowego bądź nadzorowanych przez nie przedsiębiorstw.

Dlatego też Referat Listów i Inspekcji wspólnie z Komisją Skarg i Wniosków KW obok badania spraw skargowych, zleconych przez kierownictwo Komitetu Wojewódzkiego inicjował społeczne akcje kontrolne odnośnie rozpartywania i załatwiania skarg przez jednostki administracyjne i gospodarcze, organizował kontrole z zakresu zagadnień problemowych. W analizowanym okresie Komisja przeprowadziła 3 badania i kontrole problemowe w przedmiocie:

- kontroli i udzielania instruktażu 9-ciu instancjom partyjnym szczególnie podstawowego w zakresie realizacji Uchwały Sekretariatu KC, dotyczącej problematyki skarg i wniosków.
- kontroli działalności Wojewódzkiego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych

oraz podległych mu RSP, -kontroli prawidłowości podziału ciągników i maszyn rol. w 10 Urzędach Gmin, z których napłynęło najwięcej sygnałów od ludności.

x x x

Zgodnie z harmonogramem przyjętym przez Biuro Polityczne po VII Plenum KC PZPR w miesiącu maju we wszystkich urzędach stopnia podstawowego na terenie województwa odbyły się narady partyjno-służbowe, na których dokonano oceny pracy jednostki, oceny realizacji wniosków przekazanych przez komisarzy wojskowych i terenowe grupy operacyjne, a także załatwiania skarg przez urzędy oraz sposobów w jaki odpowiada się obywatelom na skargi i wnioski.

Z ramienia instancji partyjnej KW PZPR w naradach uczestniczyli pracownicy polityczni oraz członkowie Prezydium Komisji d/e Skarg i Wniosków KW. W większości Urzędów Gmin problemy dotyczące skarg i wniosków ludności potraktowane zostały zbyt formalnie.

Ograniczono się tylko do przedłożenia informacji o ilości i sposobie rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków bez głębszej jednak analizy przyczyn i źródeł ich powstawa-

nia oraz nie podejmowano wniosków usprawniających działalność administracji.

Narady wykazały pewną poprawę w obsłudze obywateli, lepszą koordynację lokalną i dalsze udoskonalenie struktur organizacyjnych jednocześnie potwierdzając, że występuje wiele kłopotów i niedomówień na styku urząd- obywatel. W wielu jeszcze dziedzinach terenowe organy administracji państwowej nie wypełniają w sposób należyty swoich zadań, a załatwianie szeregu spraw indywidualnych jest uciążliwe i trwa zbyt długo.

Oceniając pracę urzędów wskazywano, że wiele powodów do wnoszenia skarg stanowią merytorycznie słusznie wydane decyzje ale ich motywacja jest zbyt zawiła. Mało precyzyjne i nie przekonujące wyjaśnienie budzi wątpliwości obywatela i powoduje pisanie skarg do władz wyższych. Nadal zdarzają się w niektórych urzędach objawy wygodnictwa, braku szacunku do obywatela-interesanta, lekceważenie jego czasu.

Nie odosobnione są jeszcze przypadki "sobiepaństwa", braku właściwej atmosfery i dyscypliny pracy. Problem ten szczególnie podniesiony został na naradzie Urzędu Gminy w Wisznicach i Olszance.

W wielu przypadkach nie przestrzega się ustawowego terminu w załatwianiu skarg. Na te sprawy szczególną uwagę zwrócono Naczelnikom Gmin na naradach w Kąkolewnicy, Białej Podlaskiej, Wisznicach i Woyniu.

Niewiele w sumie miejsca poświęcono sprawom funkcjonowania urzędów, ich zadaniom i wymogom jakie stawia przed nimi aktualna sytuacja społeczno-polityczna i gospodarcza kraju i w danym środowisku.

Zabrakło podczas tych narad dyskusji nad miejscem i rolą organizacji partyjnych w działalności t o a p.

Z wniosków jakie zostały sformułowane w części merytorycznej najwięcej dotyczy konieczności szkolenia kadry kierowniczej urzędów.

Mimo krytycznej oceny narad należy uznać, iż powinny one stać się trwałym elementem naszej pracy politycznej i przy doskonaleniu ich formy i zadbanie o właściwe treści, swobodę dyskusji i krytyki mogą aktywnie inspirować pracowników t o a p do szerszego spojrzenia na rolę i pracę urzędu przez pryzmat właściwego wypełniania swoich obowiązków służbowych.

Podsumowanie narad partyjno-służbowych w urzędach szczebla podstawowego było

przedmiotem narady wojewódzkiej w dniu 12 czerwca br. z udziałem: Sekretarzy KW, Wojewody i Wicewojewodów, Prezydium Komisji d/s Skarg i Wniosków KW, I Sekretarzy instancji partyjnych szczebla podstawowego, Dyrektorów Wydziałów UW, Naczelników miast i gmin, Sekretarzy POP przy t o a p, oraz Dyrektorów niektórych instytucji wojewódzkich obsługujących rolnictwo.

Na naradzie przyjęto kierunki działania zmierzające do dalszego usprawnienia pracy organów administracji państwowej.

x x x

Egzekutywa KW PZPR przyjęła na zakończenie tego punktu obrad następujące wnioski:

1. Krytyczne uwagi ludności o pracy administracji państwowej wskazują, że problem dalszego doskonalenia funkcjonowania tych ogniw w płaszczyźnie urząd-obywatel powinien być na co dzień w polu widzenia instancji i organizacji partyjnych. Należy również rozszerzyć funkcję profilaktyczną i inspiratorsko-kontrolną komisji i zespołów d/s skarg i wniosków instancji partyjnych w tym również i działalność

Komisji d/s Skarg i Wniosków KW PZPR.

2. Wobec znacznego wzrostu liczby skarg w sprawie nieprawidłowości w rozdziale sprzętu Wojewoda Białkopodlaski winien rozważyć opracowanie bardziej sprawnego i sprawniejszego dokumentu upoważniającego do rozdziału sprzętu.
3. W związku z występującymi nieprawidłowościami w funkcjonowaniu wiejskiej sieci handlowej podległej WZSR, zaleca się rozpatrzenie struktury i sposobu działalności lustratorów ze szczególnym uwzględnieniem rozpatrywania przez nich skarg i sygnałów od ludności, jak również podporządkowania lustratorów w GS "SCH" Radzie Nadzorczej.
4. Koniecznym jest, aby w odpowiedziach udzielanych obywatelom na wniesione skargi /listy/ przestrzegać ściśle przepisów KPA, posługując się podstawą prawną.
5. Wobec osób lekceważących i przeważnie załatwiających skargi i sygnały od ludności wyciągnąć należy konsekwencje partyjne i służbowe.
6. Urząd Wojewódzki winien nadal systematycznie rozwijać różne formy szkolenia w zakresie znajomości KPA i obsługi interesantów.